

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Kapuzárás után.

(T.) Soha nemzet oly nemesen lélekemelő, sőt mondhatni: büszke önértéssel nem tekintett bevégzett alkotására, mint az ezeréves állami fenállását ünneplő magyar nemzet, midőn a feléges királyi szó megnyitotta kapuit annak a meszeszerű tündérországnak, mely élőképe ezeréves küzdelmeinknek, minden szándékolt eltiprás fölött győzedelmeskedő kitartásunknak, s minden vonalon bámulatot keltő kulturális haladásunknak. Azóta félesztendőn keresztül valóságos zarándokhely volt az a száztornyú aranyos kupoláktól ragyogó város, a haza testéből alkotott test, nem hiányozva annak csoda-hatásához varázsereje sem.

Akinek talán aggályai voltak nemzetünk jelenlegi létjogosultsága iránt, annak csak futó pillantást kellett vetnie történelmi kiállításunk felhalmozott, fejedelmi kincseket érő ereklyéire, melyek őseink díszségéről oly ékes szóval regélnék, s izmaiban mintegy duzzadni érezte az újult erőt a lankadatlan kitartásra, a minden akadályt legyőző küzdelemre. S ha az aggódó honfiszivet kétely fogta el nemzetünk jövő sorsa iránt, elegendő volt egyetlen tekintet a jelenkor kolosszális, mondhatni sokban korunkat is felülmúló alkotásaira, hogy a kétség helyére megnyugvás szálljon aziránt, hogy a kard hatalmával biztosított első ezer-évnék méltó párja leszen a kalapács, a toll, a véső, az ecset, s a tudomány és művészet egyéb eszközeinek nem kevésbé ellenállhatlan hatalmával biztosítandó újabb ezerév.

Ezalatt a félesztendő alatt az idegen nemzetek ajkai is az ezeréves magyar nemzet di-

csőségéről zengedeztek, jóakarató barátaink legnagyobb öröme, s ami nekünk szintén elismerés, ellenségeink legnagyobb irigykedésére.

Elzarándokoltak hozzánk seregestül távoli országok kiváló férfiai, élvezték világhírű magyar vendégszeretetünket, bámulták korszakos alkotásainkat, s hírül vitték a világ minden tája felé, hogy Magyarország nemcsak a Hortobágyból áll, hanem például a székes fővárosa világvári jelentőséggel bír, s a magyarok nemcsak csikósokból és gulyásokból állanak, mint eddig hívék, — hanem a tudomány és művészet eddig elért zenitjén álló illusztris férfakkal büszkén dicsekedhetünk.

Ezek valának kiállításunk megfizethetlen, örök becsű, s hatásaiban egyelőre talán ki sem számítható eredményei kifelé, — most azonban, midőn a miniszteri búcsúzó szóra bezárulnak a tündérország kapui, csak futólagos áttekintéssel is nézzünk utána, hogy csodaszép kiállításunk meghozta-e a kívánt eredményt befelé?

Nehezünkre esik a súlyos ítéletet kimondanunk, s még ajkunkról is szeretnők visszautazni a lesújtó szót, — de a szomorú tények, a már is jelentkező sajnos következmények felmentenek az elfogult önbizáskodás vádjától, s nekünk lenne örömünk legnagyobb, ha ez egyszer rossz próféták lennénk.

Bizony nem!

Azt már bizonyítani is meddő fáradozás volna, hogy produkáló iparunk pang már évek óta. De az utolsó években az iparágak művelői mindent elkövettek, anyagi erejüket a lehetőleg megfeszítették, hitelképességüket teljesen kimerítették. csak azért, hogy tönkrejutasukat elő-

dázhassák, alapjában megrongált egészségtelen üzleti állapotaikat prolongálhassák az ezredéves kiállítás megnyitásaig, — mért egyedül ettől várták bajaik orvoslását, a mostoha idők által ütött sebek gyógyítását.

Most ütött a leszámolás órája, s a haldoklókat elhagyta még a gyógyulás reményének éltető ereje is. Eddig csak reméltek, — de most már annak is vége. Itt állunk a legszomorubb valóság előtt, s leplezetlenül ki kell mondanunk, hogy a kiállítás fent részletezett minden erkölcsi diadala mellett is nemcsak nem volt hasznára a kisiparúak és kereskedelemnek, hanem határozottan kárára.

Ezen sajnos körülmény fölött pedig nem lehet könnyedén átsiklani, mert éppen ezen keresetforrások képviselői képezik a nemzet testének egyik legagilisabb zömét.

Ha valaki rászánta magát arra, hogy tevékenységével részt és helyet követelt magának a kiállítás keretében, akkor lehuzta annak még hetedik bőrét is maga a kiállítás, s valóban csak plátói értelemben jöhet most már ember számba. Ha pedig iparának föllendülését a kiállításból, illetve az ezzel kapcsolatosan remélt emberáradattól várta, akkor alaposan csalódott feltevésében, számításában.

Az ember-áradat, a valóságos népvándorlás — szívesen konstatáljuk, — ha nem is a vérmes reménynek megfelelőleg — de mégis részben meg volt, sőt éppen ez a körülmény a Budapestre telránduló közönség szükségleteinek fedezését elvonta a vidéki kisipartól és kereskedelemről, de korántsem a székes-fővárosi ipar és kereskedelem javára, mert a körülmények sajnos tanúsága szerint ezek is megrövidültek

TÁRCZA.

Remény.

— *Geibel után.* —

A tél, az bármilyen zord legyen
Kemény, rideg vonásával,
Jég, fagy bár völgyön és hegyen, —
Mégis leend tavaszi dal.

A nap vidám tekintetét,
Bár elhomályosítja köd,
Sugára mégis szerteszét
Üzendi, s hoz vig örömet.

Dühöngjete bős viharok!
Nem fog el engem aggodás.
Halk léptivel beállni fog
Vidám tavasz: megújulás.

Az éledő fa rügyet hajt,
— Ambár azt nem tudom miként —
A föld az égre mosolyg majd,
Öröm, jókedvnek jeleként.

Hajába fon virágfüzért
A föld, s rózsát, kalászt fakaszt,
Tisztán csorogtatja az ért
— S köszöntjük majd a szép tavaszt.

Legyen tehát hó, dér, fagy, jég,
Szívünk azért nyugodj csak meg,
Vidám tavaszt ad majd az ég
S lelkünk örömben édeleg.

Bár néha bú, kétség fog el,
Mintha pokol voln' a földön,
Azért remélj! . . . bár vesztel,
A tavasz mégis beköszön.

St. F. J.

Gyermekszerelem.

I.

Apja egy elszegényedett kereskedő volt, kit saját becsületessége és mások becselensége juttatott tönkre.

Mikor elhangzott a hivatalos dobpergés, mely boldogságuk tovatűnését jelezte és anyagi jólétük halálharang kongása volt, a város főteréről egy félreeső, elhagyott mellékutczába költöztek. Két rokon jószívűsége leszállította ugyan a családtagok számát nyolczról hatra, de még így is sokan voltak ahhoz, hogy havi 30 trtból, — a mit az apa egész napi másolásért kapott — megéljenek, — csak tengődtek.

Ő volt az egyik, ki rokon házhoz került, egy a házasság révén meggazdagodott falusi tanítóhoz. Jó dolga volt itt s bár nem éreztették vele, hogy kegyelemkenyeret eszik, mégis szomorú, nagyon szomorú volt, mikor kikerült a falura, — hisz az idegen földbe áttűtetett rózsát is búsan csüngenek le a levelek, míg gyökere meg nem szokja az új talajt. Úgy volt ő is. Mikor nagybátyját, tanítóját kézen fogva belépett abba az egyszerű falusi iskolába, hol kisebbek és nagyobbacsók, fiúk és lányok együttesen sajátítják el az írás, olvasás és számvetés mesterségét, még most is, szürkülő hajam s deresedő szakállom daczára emlékszem mily félelmséggel párosult szomorúság kinyomata ült arezán.

A lányok oldalán az első pad szélére ültette mesterünk, én ezt a helyet a fiúk oldalán foglaltam el, mert azt mondta rólam a tanító, hogy én vagyok a legjobb tanuló s „nyílt” fejem van. Nem tudom igaz-e, de azt tudom, hogy bizonyítványom mindig kitűnő volt s minden vizsgán az enyém lett a legnagyobb jutalom, a plébános úr ezüst forintja.

A két padsort csak egy lépésnyi köz választotta el s így közel ültünk egymáshoz, minek első perczben, akkor rögtön nem, de később csakhamar tudtam miért, úgy örültem.

Nekem Suray Anna, mert így hívták, új iskolatársunkat, első látásra nagyon megtetszett, pedig én akkor még csak tíz, ő meg nyolcz éves volt. De úgy látszik akkoriban jó izlészem és ítélőtehetségem volt, mert mint később meggyőződtem, mindenki az egész iskolából feltétlenül neki ítélte volna oda Eris almáját.

Mikor vége volt az előadásnak, addig szedtem vettem könyveimet, míg a tanterem egészen kiürült s én, az első tanuló — utolsónak maradtam. Annak örültem én, legalább nem bántottak iskolatársaim csintalanságai az utcán s nem kergethették tova a lelki szemeim előtt lebegő alakot: Suray Annát. Piciny ajkainak eperpiros színe, oly jól illett arcának szeplőtelen tejszínéhez, melynek érdekes ellentéte koromfekete haja volt. Égkéksziñű szemeinek mélabús tekintete pedig oly szívhez szóló volt, s így nem csodálkozhatni, ha a szép iránt fogékony gyermekszívemet annyira betöltte, hogy hazaérve elfelejtettem a szokásos „Dicsértessék”-e mondani s anyámnak kezét csókolni.

Kikaptam e vétkest, eddig elő nem fordult mulasztásért, de nem tudom, a fájdalom vagy az öröm könnyei peregetek-e arezáimról, a veres tagadbatatlanul fájt külsőleg, de belsőleg leirhatatlan boldogságot éreztem, hisz „Ő” miatt szenvedtem.

Egyáltalán ez időtől kezdve életemben a szenvedések korszaka állott be. Óh, mert a gyermekszívnek is megvannak a maga szenvedései és fájdalmai, melyek életének föl bnyire derűs egét, sötét, komor tellegekkel borítják be

Mi nyelte el tehát annak a rengeteg kiállítás látogató közönségnek pénzét?

Elnyelte az a néhány zsebelő vállalat, mely az ezredéves kiállítás czégére alatt a tisztessipar és kereskedelemnek határozott rossz akaratú megrontására szemérmetlenül üzte manipulációit és intézte merényleteit a gyanútlan közönség zsebe ellen.

Mindezekben már csak az a legsajnosabb, hogy ezeknek az állításoknak valódiságát nem lehet letagadni, s a kapuzárás ünnepélyes hangulatát erősen megzavarja a tönkre ment iparosok és kereskedők kétségbeesése, s önkénytelenül is ajkukra száll az a mondás:

— Még egy ilyen győzelem és veszve vagyunk.

Egy vándorérem muzeum.

Gyulafehérvár városa, melynek alkalmá lesz egy teljesnek mondható éremgyűjteményben nem csak gyönyörködni, de határozottan mondható, hogy ismereteit terjeszteni.

A magyar kir. Belügyminiszteriumtól engedélyt nyert Füredi Robert 1600 dbot meghaladó legritkább eredeti érem gyűjteményével az országban körutat tethetni, s azt nyílt helyen megtekintésre kitenni.

Alkalmam volt ezen gyűjteményt részletesen megtekinteni, megtekintettem azt nemcsak a kedvelő szemével, hanem a régészettel foglalkozó aggályoskodó és kutató szemlivel, s határozottan mondhatom, hogy szakaszerü berendezettségével, számával, és a régi érmek completetségével, nemcsak kiállja bármely magános vagy vidéki, hanem országos muzeumi éremgyűjteményekkel is az összehasonlítást.

Tanulhat azon gyűjteményben a régész és a történész egyaránt, utóbbi ércben látja megörökítve történelmi — nem egyszer vitatott, gyakran kétségbe vont — és nehezen eldönthetett — adatait.

E gyűjteményben láthatók a legrégebbi tekerescsere és súly, valamint a Perzsa és Héber uralom idejéből származó pénzek, tekintélyes számban láthatók a görög és római köztársaság pénzei, és egyes történelmileg nevezetessé vált családok, vagy események emlékeit megörökítő érmek.

Teljes szám és meglehetősen conservált példányokban jelennek meg az Arpád és vegyes házbeli uralkodók idejében veretett pénzek. Nevezetes egy II. Endre idejéből származó pénz, a mely a számos régi érmekeket determináló és rajzokban is feltüntető általam ismert leírások egyikében sem fordul elő.

Hogy a Habsburg uralkodók pénzei megvannak, az már nem feltűnő.

Azonban nagyszerű az erdélyi fejedelmek idejében vert pénzek gyűjteménye, ezek között nem ritka az 5—10 és nagyobb aransúlyú példány.

Ez ideig úgyszólván „büntetlen előéletű” voltam az iskolában, ettől fogva pedig részint figyelmetlenség, — részint hanyagságért nap-nap után új meg új büntetés ért. Végre legnagyobb csapás: a tanító lecsapott a „felvigyázóság”-ról s e bivatalt régi vetélytársamra ruházta. A megszégyenülés teljes volt.

Mindezt azonban még csak elviseltem úgy a hogy, de azáltal, hogy legutolsó padba kerültem, oly messzire Annától, hogy csak hátát láthattam, boldogtalanságom a tetőpontra hágott.

Hanyagságomnak s ambícióm hanyatlásának nemcsak az volt az oka, hogy ez új érzélem, mely teljes erejével kerített hatalmába, minden tehetséget békóba verte, hanem az is, hogy bizonytalan voltam abban, vajjon Anna mily érzelmekkel viseltetik irántam. S ezt annál kevésbé tudhattam, mivel mindeddig egy szót sem váltottunk egymással.

De mihamar fordulat állott be.

Hogy Annát előbb láthassam, mindig korán mentem az iskolába s nehogy a tanító a folyóson kopogó lépteimet hallja, mert az iskolába nemcsak későn, de korán jönni is tilos volt, lábujjhegyen, óvatosan, mint a macska sompolyogtam be a tanterembe.

Egy alkalommal benyitok s ime mit látok! Anna a tábla előtt állott, melyre gömbölyded gyermekbűtökkel ez volt írva:

„Súray Anna és Székely Ödön jegyesek.” Ez a Székely Ödön pedig, ha megengedik kedves olvasóim, hogy magamat bemutassam, — én vagyok.

Anna, a mint az ajtót nyílt hallotta, ijedten fordult hátra, a krétát hirtelen kiejtő kezéből, hófehér arca láng-

Megvan örökítve ezen gyűjtemény emlék érmei által az ország, valamint kintün egyes családok öröme és gyász.

Némely érem szemléleténél fájdalom fogja el a magyar hazafi keblét, oly gyász az esemény, melyet hirdet, de más érem újból felidéri és fokozza a nemzeti büszkeséget.

Kinézések, nyomások által bizonyítják az érmek a forgalmi pénzek ritkaságát, a verde fennállásának rövid voltát és a veretés sürgősségét. A mit Ciceró mond a történelemről, az elmondható az érmekről is, hogy ők az idők tanúi, és az igazság világossága.

Vannak az érmek közt olyanok is, melyekből alig 3—4 példány ismeretes.

E gyűjtemény tulajdonosa gyűjteményét legközelebb Gyulafehérvárra fogja felmutatni, s miután a legtöbb éremből másod és harmad példányokkal is bír, a gyulafehérvári érmekedvelőknek szép, s talán többé nem ismétlődő alkalmuk nyílik magukat a legritkább, csak nem unicumoknak nevezhető érmekkel látni el.

Magának az érem gyűjtemény tulajdonosának Füredi Robertnek élete is az érdekes epizódok láncolatát képezi, a melyek behatása alatt vált érmesszé s lett utalva a galvanó plastikáival és költészettel való foglalkozásra.

H—h.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 november 12

— **Fényes esküvő** lesz e hó 19-ikén, mikor is Dr. Mohay Sándor országgyűlési képviselőnk szeretetreméltó és bájos fogadott leánya Margit, néhai Kovács Elek gyulafehérvári polgármester árva és Urbánszky Agost es. és kir. törzskari százados kelne egybe. Údv e szívbeli trigyhez!

— **Temetés.** Folyó hó 6-ikán adták át az anyaföldnek Veszely Károly aranymisés áldozó pap, borbándi plebános, Szt. László magyar királyról nev. szebeni prépost stb. stb., hült tetemeit Borlándon. A gyászszertartást Imets F. Jákó kanonok-plebános végezte nagy segédlettel, míg ft. Zlamál Agost főgymn. tanár remek bucsuztató beszédet mondott a jeles elhunyt koporsójánál, mely mély benyomást tett a nagyszámú és előkelő közönségre. — Veszely a magyar szabadságharcznak egyik lelkes alakja volt s helyesen mondja róla a gyászjelentés: „Rendkívül jellem; félszázados örömeinknek és aggodalmainknak részese a közéletben és irodalomban, bátor és avatott kifejezője — sokáig pótolhatatlan tört. hagy. sorainkban és szívtünkben.” R. I. P.!

— **Dr. Kondor J József és társai a következő felhívást intézték** izraelita hitrokonaihoz: Szeretett testvéreink és hitrokonaink! A vallás-szabadság törvénynyé vált és magasztos hitünk geniusza szabadon lengetheti szárnyait. Megtettük a biztos lépéseket, hogy a kormány, törvényes jogunkat elismerve, jóváhagyja önálló felekezeti hitközségünk életbeléptetését. Itt az ideje, hogy helyre állítsuk az izr. vallást azon eredetiségében, mely az minden pozitív vallás

szülőanyjává predestinálta. „Szabad Izrael” a nevünk. „Szabad Izrael” a jelszavunk. Izrael létjoga azon évrendes rendeltetésében áll, hogy az egyetlen Istenben való hitet és az igazi emberszeretetet a népek közt terjessze, s. p. oly módon, hogy — a szentírás szavaival élve — azt mondassák rólunk a népek, „valóban értelmes és bölcs, ez nagyszerű nemzet.” (Moz. V. 4, 6.) És ime, hogy követjük a mi rendeltetésünket? Minő véleménye van a népeknek Izrael bölcsességéről? Valjon bölcseseknek nevezhetők-e azok, kik értetetlen nyelven imádkoznak és Palesztinába való visszatérésükért esengnek, a hová nem is kíváncsi ahová börtöl sem lehetne őket kergetni? Bölcseseknek nevezhetők-e azok, kik néhány jóhiszemű rabbi gyártotta vallási törvényeket magukra erőszakoltnak: étkezési (nem biblia) törvényeket, melyek bennünket az egész emberi társadalomtól elkülönítenek; szombati törvényeket, melyek gyertyát gyújtani vagy eloltani, kendőt a zsebben hordozni, esernyőt felnyitni s. a. t. tilosnak nyilvánítanak; házassági törvényeket, melyek magára maradt özvegyasszonyt kifosztani engedik, vagy örök özvegyiségre kárhoztatják, mert — risum teneatis! — mennie kellene és nem mehet nőül sógorához, kit ők maguk tőle eltitnak? (Leviráth házasság, Chálicza.) Valjon bölcseseknek nevezhetők-e azok, kik a felekezet, melynek rabbijai vegyes-piroktól a vallás sanctiót megtagadják — holott vallásunk alapítója Mozes maga is, vegyes házasságban élt; holott az egész zsidóság évszázadok óta Eszter és Ahasver egybekelésének következményeit minden évben mint ünnepet üli meg? Hol van itt a bölcsesség? Hogyan ismerjük föl ezekből a népek Izrael bölcsességét, nagyszerűségét? És miképpen terjeszthetjük a népek között az egy Istenben való hitet és emberszeretetet, ha magunkat gátakkal és válaszfalakkal vesszük körül, ha kiesínyes konkurencziából, közeledésük láttára vissza húzódnak? Oh te magasztos Izrael, ki hajdan az igaz Isten és a legmagasztos tanok hirdetése által az emberiséget egy erkölcsi társadalom színvonalára emelted: mennyire sülyedtél a „gólusz” feneketlen posványába, ha vallásod halhatatlan alapítóját, ha ünnepeid történelmi jelentőségét, ha magasztos rendeltetésedet ily galádul megtagadod! Csodálható e, ha családi életünkben minden vallásosság kiveszett, ha templomaink, pusztán állanak és a vallásosság majdnem csak a szegénység és a piszkofészekben található? És a hazafiság is nyom valamit a latban. A törvényhozás bölcsességében lebontotta ama válaszfalat, mely bennünket a haza más polgáraitól elkülönített — tette azért, hogy a hazafiság gyújtójában annál könnyebben egyesülhessünk. Ébredjétek föl a „gólusz” szégyenletes mámorából! Emelkedjétek fel jelentőségtek öntudatát történelmi rendeltetések magasztára! Ne engedjétek magatokat elámitani, vagy elriasztani ama szűkeblűek és kislelkűek által, kik Izraelt — az ezer viharbau megedzett Izraelt minden friss léghuzomtól féltik, Ragadjátok meg az élő Isten zászlóját! Mutassátok hogy méltó utódai vagytok a Makkabeus hősöknek a

még ha sugara véletlenül a gyermekszív bűbájos tündérvilágába téved is.

Szerettük egymást. Szívtünk azon őszinte és ártatlan gyermekszerelem tölté be, melyet önző számítás, vagy hazug tettetés meg nem mérte; mely mély, mint a tenger annak örvényei nélkül; tiszta, mint a napsugártól fényes tó tükre, de még annak mélyén undok tércék tanyáznak: addig szívtünkben a tiszta érzélem lángja lobogott, melyet a bűnös szenvedély füstje el nem homályosította.

Mintbogy ígéretemhez képest ismét elsőnek küzdöttem fel magamat, újra kedvencezévé lettem tanítónak. Fiával, Emillel való barátságunk, mely titokban ugyan meg nem szakadt, nyíltan is helyreállott. Szénám minden tekintetben rendben lévén, boldognak érzem magamat.

Szünnapokon, — az evés idejét, igen sokszor még ezt sem véve ki, legtöbb időmet a tanítóéknál töltöttem.

Mikor játékinduket egészen kimerítettük, akkor a színház jött sorra.

Ezt szerettem legjobban játszani, mert rendszerem jutott a férj, Annának pedig a feleség szerepe.

Gyermekjáték volt, de mi hittük, meg voltunk róla győződve, hogy a rideg életszinpadán is, valóság-gal e két szerepet fogjuk betölteni.

Hittük, de csak hittük!

(Folytatása következik).

Striegl F. József.

vörössé lett s még mielőtt a meglepetéstől és örömtől magamhoz tértem volna, kifutott a teremből.

Én az ártatlan gyermekszív öntudatlan szerelmével szenvedélyesen neki rogtam a táblának és forró csókot leheltem minden egyes betűre, s hogy „titkunk” titok maradjon, hamar letöröltem Anna drága betűit.

Számam a táblávali csókolózástól még tele volt krétával, mikor a tanító belépett. Szigorú arczáról következtetve ügylátszik le akart szidni korai jövelelemért, de krétás ajkaimat látva el kezdett kacagni.

„Hát te krétával táplálkozol s tán azért hanyatlottál annyira?”

Zavaromban eleinte alig tudtam szóhoz jutni, majd ünnepélyesen kinyilatkoztattam:

„Tanító úr, én megint első tanuló akarok és fogok lenni!”

„Tőled függ s rajtad múlik fiam!” mondá ő s jóakarólag megsimogatta tűzben égő arcomat.

II.

A közmondás szerint: a szerelem mindenható.

Ha nem is fogadjuk ezt el szóról-szóra, annyi azonban kétségtelen, hogy gyakran hihetetlen dolgok véghezvitelére képes. Mig az erényt sokszor bűnné változtatja: addig a legnagyobb gonosztevőt nem ritkán megtéríti; a szerelem a gyávát hőssé képes avatni, mig az olyan, ki a veszélyekben nem tudja mi a félelem, ha a szerelem hatalmába kerül, még kiesínyes dolgokban is elbátortalanodik, és — a mi nálam volt az eset — elsőből utolsót és utolsóból ismét első csinál, mert tényleg két hét múlva ismét elfoglaltam régi helyemet, minden hibámat jóvá tettem.

Szóval a szerelem egyszer sujt, máskor emel,

butaság hydrája elleni szellemhárcban! Szervezkedjünk szabad izrael hitközségekké! Csatlakozzatok magasztos törekvéseinkhez! Tárvá nyitva tartjuk templomunk kapuit mindenki számára, ki Izrael Istenéhez, a világ-egyetem Urához olyamodik — a bölcs Salamonként, ki minden nép és nemzet számára az Isten házáat tárva tartotta. Megadjuk minden vegyes párnak az esketési szertartást egész ünnepélyességében. Mindegyik házasság által, mely létre jön izraelita és keresztény között Isten nevét szenteljük meg (kidús házám), igazoljuk vallásunk alapítóját és ünnepeinket, apasztjuk és gyönyögtjük az antisimitizmust, előmozdítjuk Izrael küldetését és az emberiség eszményi jövőjét. Minden állítólagos akadály a vegyes párok megeskötése ellen nem egyéb mint mese, szemfényvesztés. Szeretett testvéreink és hitrokonaink! Ne hagyjuk a magasztos izraelita vallást a babonák fertőjébe beleveszni! — őseink kedvéért, kik érte kétezerévi mártírságot szenvedtek; gyermekeink kedvéért, hogy hitükért ne kelljen pirulniok, hogy salaktalan vallásunkban a nemes nevelés alapját és az élet viharában a világító tornyot ne nélkülözzék minmagunk kedvéért, hogy a butaság szégyenletes bilincseit magunkról lerázzuk és végre, hogy valósuljon a Szentírás szava: „mondhassák rólunk a népek: valóban értelmes és bölcs ez a nemzet“. A „Szabad Izrael“ ideiglenes előljárósága. Budapest, 1896. havában. Iroda: kir. v. 110. Dr. Kondor I. József v. megyei főrabbi és a kongresszus tagja. Witz Mór ideiglenes elnök. Kramer Samu ideigl. alelnök. Smolka Salamon. Fischer Jakab. Scheiber Mór.

— **Meghívó.** Az alsófehérmegyei tanítóegyesület gyulafehérvár-magyaríeni fiókköre folyó évi november hó 17-én (kedden) délelőtti 10 órakor Zalatnán a m. kir. állami elemi iskola helyiségében gyűlést fog tartani, melyre t. czímet tisztelettel meghívja Gyulafehérvárt, 1896. november hó 8. Az elnökség. Tártyosozat. 1. Elnöki megnyitó. 2. Nyilvános tanítás a földrajzból a népiskola IV. osztályában, tartja: Kovács Ignác zalatnai áll. isk. igazgató-tanító. 3. „Mikor és hogyan imádkozzunk az iskolában“ című vitatételt előadja: Halmay István gyulafehérvári áll. isk. tanító. 4. „Család és iskola“ című dolgozatát felolvassa Kun Henrik gyulafehérvári izr. tanító. 5. Elnök és két választmányi tag megválasztása. 6. Indítványok.

— **Választási utóhangulat.** A választás zaja városunkban immár elnémult, de a kedélyekből a harci hangulat még nem veszett ki teljesen. A barci küzdelem, mely sajnos nem elvi, hanem személyi volt, egymással ellentétbe hozta, két pártra szaggatta az eddig békés társadalmat. A legyőzött fél ügylátszik azt akarja mutatni, hogy csak „talpra bukott“ s mint hiteles forrásból értesültünk „Gyulafehérvári közélet“ czímen lapot szándékozik indítani. Hogy ennek mi czélja, igazán nem érthető, mikor egy lap — 25 előfizető mellett — alig hogy tengődik. De talán az leendő czél, hogy még jobban kiélestitse azt a társadalmi szakadást, melyet ez áldatlan küzdelem előidézett. Ily czélra nyomdafestéket fogyasztani igazán kár volna.

— **Csillaghullás** volt a katonaságnál, a mely alkalommal a Gyulafehérvárott állomásozó tisztikar következő tagjai léptek elő: az 50. ezrednél Hozpodár Ernő hadnagygyá; a 82-ik ezrednél Navratil Ferencz és Kirner Ödön hadnagyokká, Wiblinger Jakab főhadnagygyá, Herzum Károly és Aulik József I. o. századosokká; a tüzérségnél Hoevel Hermán és Siberer János hadnagyokká lettek.

— **Népszerű felolvasások.** „Hol késtek az éji bomályban? Hónapok múltanak el“ s mintha a szellemi művelődés e hathatós tényezői nem is léteztek volna városunkban sohasem, mit sem ballani róluk. Czélszerű volna pedig ezeket ismét életbe léptetni nemcsak azért, mivel az e czélra gyűjtött összeg még nem fogyott el s egyesek még kötelezettségben is vannak, kik bizonyára szívesen tartanák meg igért felolvasásaikat, de már azért is mivel ezek által az unalmas vasárnapi délutánokat kellemesen és hasznosan lehetne eltölteni. Reméljük a legjobbat.

— **Az Emke Dalegyletre** úgy látszik sötét éjszaka borult; alszik. Október 6-ika, melyet majdnem minden városban megünnepelnek, szép alkalom lett volna missiója teljesítésére. Szép és dicső lett volna, ha életjelt adott volna magáról.

— **Farkasok.** Városunkban az a hihetetlen hírkering, hogy a napokban egy helybeli mászáró udvarán farkasok jártak s néhány juhot faltak fel. Reggel csak fehérülő csontok hirdették a szegény juhok pusztulását. Hogy a juhok valaminek vagy valakinek áldozatul estek, az bizonyos, de hogy a farkasok lettek volna a bűnösök, annyival hihetlenebb, mivel ez idő szerint, midőn kün a szabadban bőséges táplálékot találhatnak, egyáltalán erre rászorulva nincsenek. Már pedig tudvalevő dolog, hogy ily merész ragadozásra nem kedvtelésből, hanem csak végső kényszerűségből szoktak vetemedni. Érdekes volna kideríteni, vajon miféle farkasok lehettek azok?

— **Katonaistállók.** Sajátságos büz titi meg az ember orrát, ha felér a várba. Honnan ez? A főnta újabb idő óta katonaistálló nyílik, melyet bármi tisztán tartanak is, mégis kellemetlen büzt terjeszt éppen arra az útra, melyen a bírák a törvénytörző épületbe, ifjak az iskolába, ájtatos hívők a templomba mennek, szóval a mely úton mindenkinek kell haladnia, kinek a árban valami dolga van. Vajjon nem jogos kíváncsi, hogy

volna-e annak eltávolítása úgy egészségi, mint aesthetikai szempontból? Hiába, a katonaság külön állam az államban.

— **Egy új bajuszapoló szert** talált fel szorgalmas és tevékeny ifjú iparos polgártársunk Góth Gyula úri és női fodrász. Az új szer neve: „Muth bajuszpedró“, melynek tulajdonsága az, hogy a bajuszt mindig tünde rugékonyságban tartja és azt, mint más ilyenműszerek soha nem töri. Utánzatokmeggátolása czéljából a bajusz pedró eredeti aranyozott dobozkákba van csomagolva, melyeken kárpáti virágocskák díszlenek. Kapható az új szer úgy a feltalálónál Gyulafehérvárt, valamint Budapesten Dankovszky István főelárásitónál. Ajánljuk a bajuszapolást gyakorlók becses fi gyelmébe.

— **Zsebben hordható takarékpersely.** A találmányok között, a melyek nap nap után megmeplegik a világot, a most feltalált és megszemlélés végett hozzánk is beküldött hordozható takarékpersely sem áll utolsó helyen. Egy 4 cent. magas és 8 cent. átméretű kis kupalaku szelencze ez, tetején a fedő lemez alatt egy koronát (50 kr.) magába fogadó nyílással, a melyet ha a perselybe beteszünk, ki nem vehetjük belőle addig míg 19 darab koronát még bozá nem adunk. Midőn a 20-ik darab korona is beszeszortult, a szelencze alját egyszer kétszer megmozgatjuk mire megnyílik a titokzatos zár s előgurul a rég láttott 20 darab korona. A feltaláló E. F. Grell Hamburgban 30 krért adogatja valóban praktikus találmányát Kivánatra bárkinek szívesen megmutatjuk.

— **Mint örömmel értesültünk** Bokodi Antal, közönségünk kedvence, jól szervezett dráma és operette színtársulatával f. hó 17-é kezd meg városunkban előadásait a Hungária-szálloda dísztermében.

— **Valóságos Isten áldása** köhögésoél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a tüdő és torok min denemű betegségeinél *Egger díjjutalmazott Mell-Pasztillái és senki el ne mulassa* — saját jól fölfogott érdekében — azoknak idejekorán való használatát. Számtalan elismerő hálaanyilatkozat tanuskodik elvitáhatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr, 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerárban. Fő és szétküldési raktár Nádor gyógyszerár Budapesti váci körút 17.

C S A R N O K.

A bankár leánya.

Messze vidéken nem volt oly népszerű ember, mint Náthán gazda, kit a föld egyszerű népe ily néven hívott, avagy családi véven, Jajteles. Népszerűségének varázs a pedigabban rejlett, hogy üzletkörüét nem kötötte határokhöz, hanem megvett mindent amit eladó volt, s eladott mindent, amit csak megvettek tőle. Sőt még áldották is jó szíveért, mert az ő ajtaján nem jött ki egyetlen megszorult gazda sem, akin ne segített volna. Pedig mily gyakran megtörténik az faluhelyen, hogy a legjobb gazda is, kinek földjein gulyák és ménesek legelnek, megszorul pénz dolgában, midőn például az asszonyuk vagy a leányoknak selyem kendők és ruhaneműk kellenek, jószágát azonban a félvilágér sem csonkítaná meg.

Ilyenkor valóságos szerencse Náthán gazda, ki oly szívesen adja a pénzt, hogy szinte hálálkodnak érte sőt ki is jelenti, hogy a pénz visszafizetésével nem kell színiük, megelégszik ő azzal a kis irással, s majd aratáskor, gyapjút nyírásakor vagy szüretkor adnak bele egy kis buzát, gyapjút vagy bort.

Igy történik meg azután, hogy bár Náthán gazda ősi neve nem diszeleg a virilisták névjegyzékében, a határban mégis neki aratnak, a szelid állatkák gyapjút bundájukat neki kénytelenek átengedni, s a szőlőhegyeken a hamvas gerezdeknek csak mosolygára marad meg gazdájuknak, mert a mézédés nedűre már Náthán gazda öblös hordói várakoznak.

Náthán gar. azonban nem gyűjtötte halomra terméseit, hanem menten pénzzé tette, hogy a hozzá forduló megszorultakon mindenkor segíthessen, de különös kedvteléssel gyűjtögette azokat a kis irásokat, amiknek közönséges neve — váltó.

Minthogy pedig adóssai soha sem fizettek készpénzzel, hanem alkalom szerint hol egy, hol más terménnyel, ezek a váltók szépen nála maradtak, s gyűltek halomra. Egyszer már maga Náthán gazda is úgy találta, hogy ha ő teljesen leszámolna adósaival, bizony majdnem az egész határ az övé lenne, ily nagy vagyonnal pedig nem érdemes egy félre eső helyen vergődni. Családi konferenciát tartott tehát élete húpárjával, melynek következménye lett azon erős elhatározás, hogy a család jövőjének érdekében is, fel fognak menni a fővárosba, mert a tíz éves Kóbinak ügyvédnek kell lennie, s a hat éves Zálira is kimondatott, hogy annak idején feléje csak ügyvéd vagy orvos közelíthet. Náthán gazda erősen reformáló kedvű a régi furcsa hangzású nevek sem kerülhették el, mert a Jajteles Náthánból csakhamar Lukei Nádor, figyelemmel a monogram kezdő betűinek megmardására. Jakab fiúból Jenő, s a Záli leányból Sarolta lett, sőt még Herczeg Számi üzleti ügyvivő is csak Herczeg Sándor névre hallgatott.

Ekként mint ócska bőrtől megvedlett selyemhernyók, feldiszítve hangzatos nevekké, egy szép éj

jelen szó nélkül ott hagyták a falut, s végleg letelepedtek a fővárosban, hol Lukei Nádor saját czéze alatt bankházat nyitott.

Az elhagyott faluban azonban nemsokára megszólalt a végrehajtó dobpergése, mely könnyörtelenül esengő éreztet a ropogós bankjegyekre változtatta azokat a kis irásokat — a váltókat.

A szerencsés leszámolás után Lukei Nádor urat banküzletében találjuk a fővárosban, s éppen irodavezetőjével, Herczeg Sándor úrral tanácskozik a börzei spekulációk fölött. Alig hogy megindult újabb üzlete, lépten nyomon töltözte szerencséje, minden ügylete jelentékeny haszonnal bonyolított le, s bankházát messze vidéken híressé tette egy onnan vásárolt igérvény által megöltött főnyeremény. Így ment ez években keresztül, s szerencsés spekulációinak látható eredménye volt a díszes új palota, melynek ormán nagy betűkkel diszelgett: Lukei udvar. És valóságos udvar vette körül a bankár család; estélyein a legelőkelőbb világ képviselőit tiszteletbe vendégeit, s a csodaszép bankárleányt már főrangú gavallok is kezdték körülrajongni. Szóval a család tekintélye meg volt alapítva, s elérkezettnek vélte az időt a bankár, hogy a szépségeért is csodált egyetlen leányának méltó férjet szerezzen, ki a család tekintélyét még magasabbra emelni lenne hivatva.

Ki is szemelt már e czélra a bankár egy lengyel bárót, ki fiának, a nyalka huszáronkéntesnek legbensőbb barátja volt, s ezen a réven rendes vendége a család estélyeinek. Az nem volt baj, hogy a báró úrnak nem volt egyebe, mint a megviselt főemesi czimer, kopott bétágú koronájával; Lukeiéknek pedig éppen erre volt szükségük, hiszen a megrögződött báró koronát dúsán meg fogja aranyozni a bankár leány hozományja. A báró úrnak nem is volt valami nagy igénye: csak százezer forint készpénzt és megfelelő értékű birtokot kért, s ráadásul hajlandó volt elfogadni a csodaszép leány kezét.

Meg lévén ily módon kötve az alku a döntő körökben, a leánynak csak egyszerűen tudomására adtatyja a leendő házasságkötést, s ékes szavakkal esztelte előtte azt a boldog családi életet és fényes kinttetéseket, melyek báró férje oldalán fogják élni, s hogy a díszes Lukei-palota fölött a czimeres bárói korona is ragyoghasson, lakásul ezt jelölte ki számukra.

Nem lévén tehát egyéb hátra a kikötött feltételekből, a bankár és neje leendő kedves vőjükkel elindultak néhány eleve kijelölt birtok megszemlélésére, hogy azok valamelyikének megvétele után mi sem hátraltassa ama nagy fontosságú esemény mielőbbi megtörténtét, hogy a csodaszép bankárleánynak örök hűséget esküdbessen egy valóságos báró.

De szíve fájalmában végre öntudatra ébredt a bankárleány, s erős elhatározással érlelődött meg benne az a gondolat, hogy nem engedi magát atyja hűségának áldozatává esni, s gyöngye szíve egész vonzalmával epedett egy mentő kéz után, mely őt e szerencsétlen helyzetből kiszabadítaná.

E kétség beesett ndolatokkal tépeelődő helyzetben nyitott be szobájába gyermekkori játszótársa, s most atyja bankházának vezetője, Herczeg Sándor, ki meglepetve vette észre, hogy a szép lány hajnalpiros arcának megszokott derűjét valami titkos bánat felbőburkolják. Mi sem természetesebb tehát, minthogy az egykori játszótársak, sőt mondatban testvérek között ismét megszólaladni a ti haljabmasság, mely a megváltozott helyzetben már hosszú idő óta kimért udvariassággá és rideg, köteles tiszteletté fajult.

A bánatában is igéző szép leánynak meg sem kellett kísérelnie, hogy gyöngye szíve mérhetlen fájalmát elpanaszolja, látta, tudta, érezte azt Herczeg Sándor is.

Csakhamar egymás keblére borultak, s az Lukeiék összes gyémántjainál ragyogóbban csillogó könyvek perregtek e sokat jelentő szavak kíséretében a szerelmes keblekre: „Szeretlek Zálirkám — szeretlek Számikám.“

Csak percek multak el azután, s a fényes palota elől egy zárt hintó repült el az ismeretlen messzeségbe, több boldogságot rejtve kiesiny magában, mint az a rideg nagy palota.

... Megérkeztek Lukeiék is, a reménybeli magas vővel, hozván az örömbirt, hogy megvásároltak egy remek birtokot, fejedelmi kastélyt, meglehetősen túlerjeszkedvén az örömapa nagylelkűsége a kikötött feltételen, mert mint mondogatta, azt akarja, hogy leánya mindenben igazi „méltóságos asszony“ lehessen.

De nem volt, ki az örvendőket ölelő karjaival fogadja, — s a palota ékességének eltűntét csak egy rövid, üzleti hangon írt levélke tudatta, mely így szólt

Tisztelt Főnök Úr!

Mint bankházának üzletvezetője, kötelelességem: minden ügyletét minél nagyobb haszonnal lebonyolítani. Ön kedves leányát egy báróhoz akarta nőül adni két százezer forint hozománnyal; most nőül veszi egy Herczeg s megelégszik ötvenezer forinttal is, melyet magamhoz vévén a kézi pénztárból, mint hozományt hűségesen el is könyvelttem.

Egyebekben jegyzem magam mint szerető veje

Herczeg Sándor.

E levél elolvasása bár nem a legkellemesebben érintette Lukei urat, mégis erőltetett nagy úri flegmával csak ennyi mondott: ennyi profitál még csak ugyan nem bonyolítottam le üzletet; — hanem a báró urat már egy kicsit mélyebben meghatotta az elveszett — hozomány.

Török Becsey István.

Nyíltér*)

Hamisitott fekete selyem

Egesszünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elöregedésnél nyomban összepödrödik és csakhamar kiállszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisitott selyem (mely zsíros színű — szalonnás lesz és könnyen törlik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödrödik csak meggörbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben**, házhoz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végeken levő valódi selyem szövetéből. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelző lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelősséget nem vállal el a szerk.

418 — 1896 szám bir. végr.

153 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólt kikiűdött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósg 1361/895 polg. számú kikiűdő végzése által Nagyszombeni König Viktor végrehajtató javára alvinczi Pongrácz Géza ellen 215 frt tőke, ennek a végrehajtási végzés szerint 6°/_o kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 19/26 1895 lefoglalt és 400 frtra becsült, még pedig 24 frt 84 kr. hátralék követelés, az árverés kitiűzésével felmerült 4 frt 70 kr. költség s még ezután felmerülhető költségeknek behajtása végett 1 télfedelő koesi és 2 hámos paripa lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6561—1896 polg. sz. kikiűdést rendelő végzés folytán helyszinén vagyis Alvinczen a közsé háza előtt leendő eszközzésére **1896-ik év November hó 20-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kikiűdöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyűvart, 1896-ik évi nov. hó 9-ik napján.
Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 549—1896 bir. végr.

154 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólt kikiűdött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósg 6864/896 polg. számú kikiűdő végzése által Budapesti Fodor Kálmán végrehajtató javára gyulafehérvári Tormay Gyula ellen 55 frt. 80 kr. tőke, ennek 1896 év Január hó 1-ső napjától számított 5°/_o kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 19/19 1896 lefoglalt és 393 frtra becsült fenni tőke és minden járulékaért feltűfoglalás-képpen lefoglalt többféle értékes házbutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 9753—1896 polg. sz. kikiűdést rendelő végzés folytán helyszinén vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1896-ik év November hó 21-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak, mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólt kikiűdöttél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyűvart, 1896-ik évi nov. hó 7-ik napján.
Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Köhögés,

rokedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatásu szer a **RÉTHY-féle**

PEMETEFÜ-CZUKORKA,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld.

Réthy Béla, gyógyszerész,
Békés-Csabán.

Hirdetmény.

A török dohány kiviteli-szállítmány-társaság közhirre teszi, hogy minden cs. és kir. különleges aohánytőzsdében a következő **kipróbált és jó**

CZIGARETTA FÉLÉK,
ugymint:

Postaszám	Minőség	Csomagolás		Ára			
		Csaket- táskában	Kár- tyákban	100 darab	25 darab	frt.	kr.
1	En A'Ala (vastag facon)	100	25	7	1	75	
2	En A'Ala (vékony facon)	"	"	5	1	25	
3	A'Ala (vastag facon)	"	"	6	1	50	
4	A'Ala (vékony facon)	"	"	4	1		
5	A'Ala (női)	"	"	3	1	75	
6	Yaká (vastag facon)	"	"	5	1	25	
7	Yaká (vékony facon)	"	"	4	1		
8	Giubek (vastag facon)	"	"	4	1		
9	Giubek (vékony facon)	"	"	3	1	75	

u. m. mindennemű dohányválasztékból készült egyszerű, az arra vonatkozó **török dohánytőzsdé szabályzat** szerint, — csak tiszta dohányból készült cigaretták adatnak el.

Jegyzet. Minden faj cigarettá szopóka nélkül értendő.

Hirdetmény.

Ő es. és apost. kir. Felsége f. é. október 4én Budapestén kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a f. é. végével rendezendő

XIX-ik jótékonycélú m. kir. állami sorsjáték

remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árva részére létesítendő alap, 2. a kézdívsárhely, „Stephania” menedékház, 3. a budapesti első gyermekmenhely, 4. a kolozsvári „Mensa Akadémica”, 5. a szilvidei gyermektelep egylet, 6. a fehér kereszt egylet, 7. a Cirknevia mellett létesítendő tengeri gyermekkórház és 8. az első budapesti szegény gyermekkertegylet egyenként egy tízed; míg 9. a budapesti „Erzsébet” kórház-egylet, 10. a győri nadorvárosi leányröbáz és 12. a budapesti VII. kerületi népönknya egyenként egy huszadrészében részesítessék.

E sorsjáték összes 3282ben megállapított nyereményei az alább következő játéktér szerint **160,000 forint**ra rúgnak, és pedig:

1 főnyeremény 60000 frt	2 nyerem. egyenként 2000 frt
1 " 15000 " 4 " " 1000 "	
1 " 10000 " 20 " " 500 "	
1 nyeremény 5000 " 50 " " 100 "	
1 " 4000 " 200 " " 50 "	
1 " 3000 " 3000 " " 10 "	

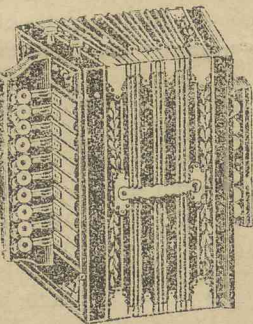
az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki. A húzás visszavonhatatlanul **1896. évi december hó 28-án** Budapestén történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lottóigazgatóságnál Budapestén (Pest, fővámház, félelemet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő valamennyi lottó, s ó és adóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyaruló közegnél.

Budapestén, 1896. október 4én.

M. kir. lottó-igazgatóság.

Csak **4 1/2 frért**

szállítom a világbírt

«**BOHEMIA**»

huzóháromonikáimat

hosszú billentyűvel és valódi gyöngyház lapocskákkal. Ugyanis ez áll 2 dupla fuvó, 12 erős ráncos fuvó törhetetlen védő érekszegletekkel.

A hangok egyes plateneken vannak, ennél fogva egy egyszerű orgonához hasonló hangot idéz elő a harmonika.

40 hangú 2 Reg. 15 1/2 × 33 cm. = 4 1/2 frt.

60 " 3 " 17 " × 34 " = 5 1/2 "

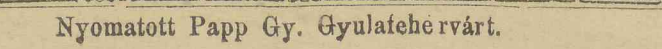
80 " 4 " 17 1/2 " × 34 1/2 " = 6 1/2 "

Megtanulása költségmentes. Portó és pakolás 60 kr.

Képe s árjegyzék ingyen.

Schuster C. A. harmonikumkészítő Graslitz Cseh ország.

Utánvétel mellett küld — Visszacserélés elfogadtatik. Összeköttetés ismétlődőkkal kerestetik.

Nyomatott Papp Gy. Gyulafehérvárt.

Üzleti jelentés.

Van szerencsém a n. érd. közönség szíves tudomására hozni, hogy nagy divatárú

RAKTÁROM

kisebbitése czéljából

összes árúczikkeimet feltűnő olcsó árak mellett elárusítom.

Különös figyelembe ajánlom az **őszi és téli** idényre készletben levő új választéku

angol Loden és gyapju szöveiteimet,

melyekből egy női ruhára való 1 frt 50 kr., 3 frt., 3 frt 50 kr., és 4 frt 50 krtól feljebb kapható.

Minden más árúczikk bámulatos olcsó áron és a legpontosabb kiszolgálás mellett adatik el.

Megjegyezni kívánom, hogy az említett olcsó árak csak készpénz fizetésre vonatkoznak.

Minden ruha a kiszabott áránál kétszeres értékű

Beccses pártfogást kér tisztelettel

MORENO K.

PILZENI KIMÉRÉSI SÖR.

Van szerencsénk ezennel tudomására hozni, hogy

kimérési sörünk

csapolása folyó évi november hó 8-án kezdődik és bátorokodunk azt a t. fogyasztóknak legjobban ajánlani.

Megrendeléseket kérünk képviselőnkhez **Löf-felmann Vilmos urhoz Budapest, IX., Ranolder-utca 4. sz., Pilzeni söresarnok V., Thonetudvar.**

kimérés

Pilzen, 1896. november havában.

Alapítottatott 1842. Polgári serfőződe Pilzenben.

Az 1895 évi cairoi s az 1896 évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel arany éremmel kitűntetve — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatásu a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m.: **köszvény, csúsz-reuma, ischiás, asthma** stb ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakran idültabb eseteknél is már egyszer bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntet.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet

Egy üveg ára használati utasítással **1 korona erősebb üveg 2 korona 40 fillér.**

Főraktárak Budapestén: **Török József** úr gyógyszerárban királyutca 12. és **dr. Eg-ger A** úr gyógyszerárban váczikórt 17. sz. — Ugyisint a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárban, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerészénél

S. A.-UJHELY 54 szám,

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Ugyisint: Gyulafehérvárt Nagy Gyula ur gyógyszerárban

Hires legkedveltebb hazai pezsgő. Francia mód szerint készítve

PRÉDA

Dr. LUDWIG WILLIBALD Nagy-Maros.

Főraktár Gyulafehérváron: Munkácsy Zsigmond urnál.